

РЕШЕНИЕ

№ 214

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4878** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на К. К. М. от [населено място], подадена чрез адв. А., срещу Решение № 1040-21-283/05.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са потвърдени Разпореждания № 212-00-5857-4/03.04.2023 г., Разпореждание № 212-00-5857-5/03.04.2023 г., Разпореждание № 212-00-5857-6/03.04.2023 г., издадени от ръководителя по осигуряването за безработица.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на оспореното решение и на потвърдените с него разпореждания при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона.

Оспорват се изводите на решаващия административен орган, че жалбоподателят няма качество на осигурено лице по смисъла на §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО във връзка с чл. 10, ал. 1 от КСО. Сочи се още, че К. М. е назначен при „Оушън хол“ ЕООД като автомонтър с трудови договори № 12/17.01.2018 г. и № 23/01.04.2019 г. и е постъпил на работа още на датата на сключване на първия трудов договор. Трудовият договор е прекратен със заповед на работодателя от 26.03.2020 г., следователно за периода 17.01.2018 г. - 25.03.2020 г. М. е имал качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10 КСО, доколкото е започнал упражняване на трудова дейност на 17.01.2018 г. и са внасяни или дължими осигурителни вноски. Твърдението, че

дружеството-работодател не е упражнявало търговска дейност според жалбоподателя се опровергава и от подадените към ТРРЮЛНЦ годишни финансови отчети за периода 2018 г. — 2020 г., от които е видно, че през 2018 г. дружеството е имало нетни приходи от услуги в размер на 171 000 лева, през 2019 г. — 126 000 лв. и през годината на прекратяване на трудовия договор 2020 г. — 38000 лева, като спадът в оборота е довел до нуждата от прекратяване на трудовото правоотношение.

Претендира се отмяна на оспореното решение и потвърдените с него три броя разпореждания на ръководителя по осигуряването за безработица, както и присъждане на разноски за адвокат.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. П., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, Трето отделение, 44 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 16.04.2020 г. К. М. е сезирал административния орган с молба за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложил заповед № 21/26.03.2020 г., издадена от осигурител "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 26.03.2020 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда.

С разпореждане № 212-00-5857-1 от 18.05.2020 г. /л. 42/ на длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО, на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО на М. е отпуснато ПОБ за периода от 26.03.2020 г. до 25.09.2020 г. в размер на 51,10 лв. дневно.

На основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 1 от КСО, с разпореждане № 212-00-5857-2 от 18.05.2020 г. /л. 48/ на длъжностното лице по чл.54ж, ал.1 от КСО е спряно изплащането на отпуснатото ПОБ, считано от 26.03.2020 г., с оглед дължимото обезщетение за оставане без работа.

На основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 3 от КСО, с разпореждане № 212- 00-5857-3 от 18.05.2020 г. /л. 47/ на длъжностното лице по чл.54ж, ал. 1 от КСО, след изтичане периода на обезщетението за оставане без работа е възобновено изплащането на отпуснатото ПОБ за периода от 26.04.2020 г. до 25.10.2020 г., в размер 51.10 лв. дневно.

Във връзка с идентифицирани нарушения на осигурителното законодателство по отношение на "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД е установено, че дружеството не е внасяло осигурителни вноски във фондовете на ДОО, като същевременно се извършвани разходи от фондовете на ДОО.

Осъществен е последващ контрол на осигурителя по разходите на държавното обществено осигуряване, приключил с Констативен протокол (КП) №КП-5-21-01155018 от 28.06.2022 г. (л. 43-46), изготвен от контролен орган при ТП на НОИ-С. град, в който са отразени и резултатите от приключили проверки и процедури от страна на компетентните институции, в т.ч. Национална агенция за приходите, от който се установява следното:

С писмо вх. № 1030-21-1131/2021 г. от ТД на НАП е постъпил сигнал за „ОУШЪН ХОЛ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], за предприемане на действия по компетентност, на

подадени чрез дружеството декларации Обр. № 6, като е отбелязано, че дружеството има задължения за ЗОВ за периода м. 04.2015 г. – м. 07.2021 г. в особено големи размери - 207 230.00 лв.

Установено е при извършена проверка в ИС на НАП, че дружеството няма имущество, с което да се обезпечат задълженията, няма деклариран и открит банкови сметки: дерегистрирано е по ЗДДС на 11.04.2016 г.; има регистрирано фискално устройство с последно регистриран оборот м. 05.2017 г.; дружеството е регистрирало общо 25 бр. трудови договори, като някои от служителите са осигурявани на максималния осигурителен доход.

От страна на компетентните длъжностни лица от ТД на НАП е формиран извода, че няма данни "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД ЕИК[ЕИК] да е извършвало дейност.

Установено е, че осигурителят е вписан в ТР на 28.01.2014 г. като еднолично дружество с ограничена отговорност "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] с едноличен собственик на капитала и управител - Е. В. Б..

С посочен предмет на извършвана дейност - търговия с всякакъв вид стоки и услуги, транспортна дейност, търговско представителство и посредничество, реклама, консултантски услуги, хотелиерство, ресторантьорство, както и всяка друга дейност, незабранена от закона.

От 14.10.2014 г. в ТР за управител и едноличен собственик на "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД е вписан Х. Я. Р..

От 17.11.2015 г. в ТР е вписан едноличен собственик на капитала и управляващ - Р. В. Г. /по данни от ТР лицето е собственик/управител на 6 дружества/ и нов адрес по седалище на дружеството - [населено място], р-н В.,[жк], [улица].

От 23.12.2015 г. е обявен нов адрес за кореспонденция с НАП - [населено място], р-н Л.[жк], [жилищен адрес] партер.

С писмо изх. № 1030-21-1131#1/17.11.2021 г. /л. 55/ до ТД на НАП - С., на основание чл. 44. ал. 1 и във вр. с чл. 36 от АПК. чл. 74 и 75 от ДОПК, е поискано предприемане на необходимите действия в рамките на предоставената им компетентност, както и предоставяне на информация за: годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък с деклариран приходи и разходи, съгласно счетоводното законодателство от страна на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД; налични към тях ГФО за периодите от 2014 г. до момента на извършване на проверката; регистрирани фискални устройства и съответно регистриран оборот; регистрирани търговски обекти от страна на "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД, на какъв адрес и с какъв предмет на дейност: начин на подаване на данните по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО. В случай, че данните се подават с КЕП да се посочи на чие име е регистриран, както и вписаните в него контактни данни.

В писмото до ТД на НАП изрично е поискано компетентното им становище, извършвало ли е дружеството стопанска дейност по смисъла на Търговския закон /ТЗ/, респективно имало ли е необходимост от наемане на лица по трудови правоотношения и извършвал ли са те трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда КСО.

В отговор на предприетите действия, с писмо с вх. № 1030-21-1131#3/29.11.2021 г. /л. 133 и сл./ от ТД на НАП- С. е предоставена следната информация:

1. Има подадени по електронен път с КЕП ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2014 г. до 2020 г. с деклариран приходи, разходи и счетоводен резултат. В данъчните декларации за 2016 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. е посочено в част 2 -

“Идентификационни данни за данъчно задълженото лице, т. 9 „Данни за съставителя на годишния финансов отчет” е вписано дружество “СУПЕР ФАСТ“ ЕИК[ЕИК], а за 2017 г. - “КАМИНКС“, ЕИК[ЕИК].

2. Дружеството има регистрирано фискално устройство № ДУ263330 с номер на фискална памет № 36482834, дата на въвеждане в експлоатация 24.02.2014 г. и дата на изтичане на контракта - 22.07.2017 г. Вписан тип на обекта: “обект за предоставяне на услуги по превоз на товари”, наименование на населеното място: [населено място], общ. Столична, район „В.“, [жк], бл. 507. вх. Б, ет. 7, ап. 43 /офис/;

3. Няма данни за подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за периода 2014 – 2021 г.

4. Данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са подавани чрез дружеството по електронен път с КЕП. Входираны заявления за подаване на документи по електронен път с КЕП: 2014 г. - 2015 г. - Е. В. Б., Х. Я. Р., Р. В. Г.: от дати 31.02.2017 г. и 16.11.2018 г. - Р. В. Г..

5. Извършена е проверка за факти и обстоятелства /ПУФО/ № 222201717150988-073-001/21.11.2017 г. /л. 177-179/, при която от контролните органи при ТД на НАП е установено следното:

-относно финансиране на дейността - представени писмени обяснения от управителя на дружеството, че фирмата финансира дейността си "със средства на управителя, вид лични спестявания":

-търговски обекти - дружеството не разполага със собствени търговски и офис помещения. Декларирано е, че не притежава движими и недвижими вещи:

-няма данни за декларирани МПС съгласно предоставени данни от КАТ;

-дружеството е дерегистрирано по ЗДДС на основание чл. 10б, ал. 2, т. 2, буква "б" във връзка с чл. 176, т. 7 от ЗДДС. От дружеството е ползван данъчен кредит за покупка на стоки/услуги от рискови или нерегистрирани по ЗДДС контрагенти;

-налични изискуеми задължения по образувано ИД №[ЕИК]/2016 в размер на 39366,06 лева.

В Констативния протокол от 28.06.2022 г. /л. 43 гр./ е отбелязано също така, че по отношение на регистрираното фискално устройство на адрес: [населено място], общ. Столична, р-н В., [жк], [жилищен адрес] /офис/ е установено, че цитираният адрес е идентичен с личния адрес на Е. В. Б. - управител до 13.10.2014 г. на "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД. След тази дата не става ясно къде и на какъв търговски обект/офис/помещение е използвано фискалното устройство, и въобще използвано ли е по повод осъществявана стопанска дейност от "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД или от трето неизвестно дружество.

След справка в информационната система на НОИ е установено, че Р. В. Г. е лице с нисък социален статус, няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството му на управител на "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД. За същия не са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, както и не са подавани данни по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО чрез други дружества.

Предвид възложена проверка по разходите на ДОО на трето дружество, чийто управител и едноличен собственик на капитала е Р. Г., от контролните органи при ТП на НОИ- С. град са изпратени писма с изх. № Ц1043-21-740-48/27.10.2021 г. /л. 68/ и № Ц1043-21-740-49/22.02.2022 г. /69/ до СДВР за предприемане действия в рамките на предоставената им компетентност за осъществяване на контакт със същия.

В писмо вх. № Ц1043-21-740-50/22.03.2022 г. /л. 73/ ВПД началникът на 6-то РУ към СДВР сочи, че е посетен адреса по седалище на дружеството, но не е установен Р. В.

Г..

На 14.04.2022 г. от контролния орган при ТП на НОИ – С. град са издадени Задължителни преписания № ЗД-1-21-01115854/14.04.2022 г. /л. 87/ за представяне на документи от извършвана търговска дейност от дружеството и документи за лицата, назначени по трудови правоотношения, които са връчени на пълномощник – Й. П. Б. на 30.05.2022 г. В указания срок не са представени документи и/или писмени обяснения от управителя, респ. упълномощено лице от дружеството-осигурител.

Предвид установеното от извършените проверки от компетентните органи на НАП и НОИ, на дружество ”ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-01155022/28.06.2022 г. /л. 84/ за заличаване на неправомерно подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с вид осигурен ”01“ и ”04“ за 24 лица, за периода от м. 02.2014 г. до м. 09.2021 г. вкл., в т.ч. и за К. К. М. - за периода от 17.01.2018 г. до 25.03.2020 г. вкл.

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила Задължителни предписания, от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, в рамките на предоставената им от закона компетентност, са предприети действия за служебното заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за указания период.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с Разпореждане № 214-00-5857-4 от 03.04.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, е отменено Разпореждане № 214-00-5857-1/18.05.2020 г. за отпускане на ПОБ и с Разпореждане № 214-00-5857-5 от 03.04.2023 г., е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, поради неизпълнени условията на чл. 54а от КСО.

Имайки предвид установените факти от извършената проверка, приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01155018/28.06.2022 г. и обстоятелството, че за периода от 17.01.2018 г. до 25.03.2020 г. вкл. жалбоподателят не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1. т. 3 от ДР на КСО, и не отговаря на условията за получаване на парично обезщетение по чл. 54а от КСО, ръководителят на осигуряването за безработица е приел, че изплатените суми за ПОБ за периода от 26.04.2020 г. до 25.10.2020 г. в размер на 6387.50 лв. /шест хиляди триста осемдесет и седем лв. и 50 ст./ - главница, следва да бъдат възстановени от К. К. М., на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

На основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО - поради получени нови данни, които имат значение за определяне правото, размера и срока на изплащане на ПОБ, с разпореждане № 212-00-5857-6 от 03.04.2023 г. е разпоредено на жалбоподателя да възстанови неоснователно изплатеното му ПОБ в размер на 6387,50 лв. - главница, за периода от 26.04.2020 г. до 25.10.2020 г.

Разпореждане № 212-00-5857-4/03.04.2023 г., Разпореждане № 212-00-5857-5/03.04.2023 г., Разпореждане № 212-00-5857-6/03.04.2023 г., издадени от ръководителя по осигуряването за безработица, са оспорени от К. М. и същите са потвърдени с Решение № 1040-21-283/05.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град. По постъпилата срещу това решение жалба е образувано настоящото съдебно производство.

В хода на съдебното производство приета без оспорване административната преписка, както и Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г. /л. 29/ на директора на ТП на НОИ - С.

град, с която на М. Т. Б. са възложени функциите на административен орган по чл. 54,ж, ал. 1 и ал. 3 и във вр. чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

Приети от съда са и представените от процесуалния представител на жалбоподателя писмени доказателства: отчет за приходи и разходи на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД за 2018 г. и 2020 г., трудов договор и допълнително споразумение, сключени с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, заповед за прекратяване на ТПО с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД /в оригинал/, трудова книжка /стр. 16 и 17/.

По делото е разпитан свидетеля К. А. Р., който сочи, че познава М., тъй като са приятели. Свидетелят заявява, че през периода 2018 г. – 2020 г. М. е работил като монтьор, карал е баничарка – бяла /но не си спомня до кога е карал същата/, на която пишело „Мобилен сервиз“, но няма представа за кого е работил, ходил е с него да си взема заплатата в Л.. Свидетелят уточнява, че не е бил служител на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, няма взаимоотношения с тази фирма, не познава Р. В. Г..

По искане на жалбоподателя е разпитан и св. Д. Ш. К., която обяснява, че са съседи с М. от 2017 г. Знае, че той е работил за „Оушън хол“ ЕООД, като е карал кола, на която е пишело само „Мобилен сервиз“, вземал е заплата, но не знае колко; помагал му е на паркинга за консумативи. Свидетелят сочи, че той не е работил за горепосоченото дружество и не познава Р. В. Г..

В съдебното производство по искане на процесуалния представител на ответника е открито производство по оспорване автентичността на Трудова книжка, издадена на К. М., по отношение на подписа на представляващия дружеството „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД /л. 83/, както и по отношение Трудов договор № 12/17.01.2018 г., Допълнително споразумение към Трудовия договор от 17.01.2018 г. и Заповед № 21/26.03.2020 г. за прекратяване на трудов договор, сключен с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД.

По искане на ответника по делото е допусната и приета без оспорване от страните съдебно-графологична експертиза, обективирана в Протокол № 72 за извършаване на почеркова експертиза. В заключението в.л. В. сочи, че подписите, положени от името на Р. В. Г. за „работодател“ в Трудов договор № 12/17.01.2018 г., Допълнително споразумение към Трудовия договор от 17.01.2018 г. и Заповед № 21/26.03.2020 г. за прекратяване на трудов договор, както и на стр. 17 от Трудова книжка, издадена на К. М., са положени от Р. В. Г..

Административен съд - София-град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО - директора на ТП на НОИ - С. град.

Потвърдените разпореждания също са издадени от компетентен орган - ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С. – М. Т. Б. (съгласно Заповед № 1015-21-79 от 16.03.2021 г. – л. 29). Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпорежданията са издадени от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С., който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 за отпускане на обезщетение може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на обезщетението.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

На следващо място, според приложимата в конкретния случай разпоредба на чл. 54а, ал. 1 от КСО правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО постановява, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. „Осигурено лице“ (§ 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО) е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

В случая, след извършени служебни проверки е преценено от административния орган, че жалбоподателят М. не е упражнявал трудова дейност, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО и не се явява осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО за периода 17.01.2018 г. – 25.03.2020 г.

Настоящият състав намира за основателни възраженията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че М. не е бил уведомен и не е участвал в производствата по издаване на административния акт, с който е отменено първоначалното разпореждане за отпускане на обезщетение.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейност възложена на НОИ, но макар работниците/служителите, за които са подавани данни от работодателя за сключени трудови договори, да не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност, осигурителните права на тези работници и служители могат да бъдат засегнати по негативен начин от резултатите, установени при последващи проверки. Вярно е, че при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт, издаден в резултат на проверката - задължителни предписания, които са влезли в сила (а и не са предмет на настоящото дело). В случай обаче на недобросъвестност на осигурителя, който може да не документирана търговската си дейност, да не декларира доходи и не заплащане на данъци, то той няма интерес да защитава правата на осигурените лица в това административно производство по издаване на задължителни предписания чрез оспорване на същите.

Съдът споделя обаче виждането, че в производството по издаване на Разпореждане № 212-00-5857-4/03.04.2023 г./л. 38/, с което е отменено издаденото и влязло в сила предходно разпореждане за отпускане на ПОБ № 212-00-5857-1 от 18.05.2020 г. за отпускане на ПОБ, както и Разпореждане № 212-00-5857-5 от 03.04.2023 г., с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО по заявлението на М. и Разпореждане № 212-00-5857-6 от 03.04.2023 г., с което е разпоредено възстановяване на полученото парично обезщетение за безработица в периода 26.04.2020 г. до 25.10.2020 г. в размер на 6387,50 лв. - главница, административният орган е следвало да уведоми М. за започналото производство и да му предостави възможност да се защити и евентуално да ангажира доказателства.

В случая производството за издаване на разпореждане по чл. 54ж от КСО е започнало служебно, не по заявление на жалбоподателя по делото, но с него пряко се засягат права и законни интереси на осигуреното лице - отменят се предоставени му вече и упражнени от него права на обезщетяване за безработица. Наред с това, с Разпореждане № 212-00-5857-6 от 03.04.2023 г. са му установени публични вземания за недължимо изплатени обезщетения в

размер на 6387,50 лв. Тъй като в КСО липсват специални разпоредби, за започване на това административно производството, административният орган, в изпълнение на чл. 26 АПК и по реда на чл. 18а АПК е следвало да уведоми известното му заинтересовано лице К. М., който в това производство не е заявител, но за когото, като резултат са възникнали публични задължения, като при отказ за доброволно изпълнение, сумата по разпореждането и лихвите върху нея подлежат на прихващане от изискуеми вземания на лицето от ДОО и/или на принудително изпълнение на чл. 110, ал. 5, т. 1 от КСО или по реда на ДОПК. Неуведомяването е лишило жалбоподателя от възможност за защита в производството по издаването на неблагоприятните за него административни акта и това представлява съществено административнопроцесуално нарушение, което не може да се санира чрез правото на обжалване. Участието на едно заинтересовано лице в административното производство по установяване на публични задължения (в случая към НОИ) е основно негово право и то следва да му бъде осигурено от административния орган, независимо от наличието на данни, свързани със спора по същество - извършвал ли е дейност работодателя, възникнало ли е валидно осигурително отношение, което да е основание за обезщетяване при безработица. Административният орган не е направил проверка дали „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД е извършвало търговска дейност по време на производството по отпускане на обезщетението, макар да е разполагал още тогава със съответните правомощия и възможности, в рамките на служебното начало. Възстановяването на суми, за които не е изследвано дали и как са получени - добросъвестно или не, тъй като лицето е потърсено едва за връчване на спорните по делото разпореждания, представлява установяване на негови нововъзникнали, в резултат на извършена на друго лице проверка, задължения към НОИ.

На следващо място съдът намира, че при постановяване на решението, с което са потвърдени разпорежданията, са допуснати нарушения на материалния закон, което е основание за отмяна акта по чл. 146, т. 4 АПК по следните съображения:

Спорният между страните въпрос е дали лицето, което претендира, че е било осигурено, действително е извършвало трудова дейност, съответно налице са били спрямо него предпоставките за отпускане на ПОБ, съответно законосъобразно ли е отменено разпореждането, по силата на което му е изплащано ПОБ, респ. законосъобразен ли е отказът за изплащане на претендираното обезщетение и дължи ли възстановяване на изплатената сума от 6387,50 лева.

Решаващият орган е приел, че оспорените три разпореждания са законосъобразни с аргумент, че К. М. не е извършвал реална трудова дейност по договора сключен с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД /осигурител/, поради което и не попада в персоналният обхват на чл. 54а, ал. 1 КСО. Този извод е обоснован предвид резултатите от извършена проверка на осигурителя приключила с констативен протокол № КП-5-21-01155018/28.06.2022 г. и издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-01155022 от 28.06.2022 г. за заличаване на данни за лицето за периода 17.01.2018 г. – 25.03.2020 г. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила Задължителни

предписания /л. 84/, от контролните органи на ТП на НОИ – С. град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, по реда на чл. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за указания период.

Във връзка с възражението в жалбата относно липсата на доказателства за връчване на Задължителни предписания № ЗД-1-21-01155022 от 28.06.2022 г. съдът задължи ответника да представи доказателства в тази насока.

В изпълнение на указанията на съда от процесуалния представител на ответника са депозирани три броя писма за изпращане на КП и Задължителните предписания до осигурителя „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД с № 1030-21-1131#32 от 30.06.2022 г. /л. 186/; № 1030-21-1131#33 от 30.06.2022 г. /л. 192/, № 1030-21-1134#34 от 30.06.2022 г. /л. 198/, както и съобщение на основание чл. 110, ал. 4 КСО с изх. № 4016-21-1137 от 26.08.2022 г. /л. 203/. В съдебно заседание на 12.12.2023 г. на въпрос на съда налични ли са доказателства за връчване на задължителните предписания по реда на чл. 110, ал. 4, изречение първо от КСО процесуалният представител на ответника изрично заяви, че е представил всички налични по преписката писмени доказателства относно връчването на Задължителните предписания на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД.

От представените по делото документи е видно, че задължителните предписания са връчени чрез изпращане на писма до осигурителя, но липсват обратни разписки или други документи удостоверяващи получаването им. Предприети са и действия по залепване на съобщение на таблото на ТП на НОИ – С. град по реда на чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО без да са били налице предпоставките за това.

Разпоредбата на чл. 110, ал. 4 от КСО дава възможност за връчване на разпоредения, актове за начет и задължителни предписания чрез поставяне на съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок от 7 дни, но само когато не може да бъде връчено на отговорните лица лично срещу подпис, чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по чл. 18а, ал. 8 от Административнопроцесуалния кодекс или по електронен път по реда на Закона за електронното управление. В административната преписка липсват доказателства, че е направен опит за надлежно връчване на задължителните предписания по всички възможни и посочени в изречение първо на чл. 110, ал. 4 КСО способности. В случая административният орган не е положил необходимите усилия да връчи редовно на осигурителя задължителните предписания, не са били и налице предпоставките по чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО. Връчването чрез залепване на съобщение е ненадлежно. Същевременно по делото също така липсват данни за датата на влизане в сила на тези задължителни предписания. Следователно не може да се приеме, че и издадените задължителни предписания са влезли в сила и са могли да породят желаните правни последици, в т. ч. да доведат до законосъобразно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за К. М., т. е. заличаването е поискано от страна на ТП на

НОИ – С. град преди влизане в сила на задължителните предписания и преди да са предприети действия по надлежното им връчване. Разпоредбата на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. предвижда, че НОИ подава данни за заличаване на декларации образец № 1 или образец № 5, подадени за лицата по чл. 4 и 4а от КСО, когато не е изпълнено в срок влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, но в конкретния случай именно липсва влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО.

От друга страна материалната доказателствена сила на трудовата книжка, издадена на К. М., в която е удостоверен трудов стаж при осигурител „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД за периода 17.01.2018 г. – 25.03.2020 г. не е оборена от ответника с оглед правилото на чл. 193, ал. 3 ГПК. От заключението на вещото лице В. категорично се установява, че подписът за работодател е положен от представляващия дружеството „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД – Р. Г.. Затова, след като трудовата книжка е оформена по надлежния ред, тя се ползва като официален удостоверителен документ по отношение на вписаните в нея обстоятелства.

Предвид гореизложеното, настоящият състав намира, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила - без горестоящият административен орган да е обсъдил в цялост оплакванията в подадената срещу трите разпореждания жалба и без да изясни всички относими към случая факти и обстоятелства и да събере допълнителни доказателства относно изложените в жалбата фактически твърдения. Решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка, което съставлява нарушение на правилото на чл. 35 от АПК, т.е. по отношение на оспореното решение е налице отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Съдът намира също така, предвид събраните и ценени доказателства по настоящото дело, че както оспореното решение, така и потвърдените с него разпореждания, са издадени в противоречие и с материалноправните разпоредби на закона - основание за отмяната им и по чл. 146, т. 4 от АПК.

Жалбата се явява основателна, а решението на директора на ТП на НОИ - С. град, както и потвърдените с него три броя разпореждания, следва да бъдат отменени като незаконосъобразни. В този смисъл е решение на АССГ по адм. д. № 5301/2022 г., потвърдено с решение № 10939/13.11.2023 г. по адм.д. № 777/2023 г. на Върховния административен съд, шесто отделение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на адв. А. следва да се присъди адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 500 лева. Воден от горното и на основание чл. 118, ал. 3 КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1040-21-283/05.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-5857-4/03.04.2023

г., Разпореждане № 212-00-5857-5/03.04.2023 г., Разпореждане № 212-00-5857-6/03.04.2023 г., издадени от ръководителя по осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Националният осигурителен институт да заплати на адвокат М. А. А. от Софийска адвокатска колегия, ЕГН – [ЕГН], с личен номер [ЕГН], сумата от 500 /петстотин/ лева – адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: